

Izhaja dne 1. - 10. in 20. vsakega meseca. — Uredništvo in upravnštvo v Gorici, Via C. Favetti 9. — Tiska Narodna Tiskarna. — Izdajatelj in odgovorni urednik France Bevk — Cena glasom: 1 millimeter visoko v širini enega stolpa L. — 80, za trgovske reklame, bančna obvestila, poslana, oamrtvnice, vabila, naznani itd., vrsta 1 L. — 15 inozemstvo L. — Za Celotno naročnino 22.50 L.

Leto III.

GORICA, dne 20. decembra 1924

SL. 36

Novi časi so nastali, vedno lepše se godi.

Novi časi so nastali,
vedno lepše se godi,
z dnevom so novosti nove,
nove spet so do noči.

Zdaj frčijo generali,
se poslavljajo od nas,
s pismi so se poigrali
tu pa tam za kratek čas.

Zletel general je Bono,
še »šjor« Balbo šel za njim,
kot se vidi zadnje čase
res vulkanska tla so Rim.

Mussolini ju pokliče:
»To sta res nerodi dvé.
Če že storiš grdo delo,
kaj naj res jo svet izvē?«

Premišljuje mož de Bono,
in nazadnje reče mož:
»Kdo je vedel, da vsled tega
nad menoj se kregal boš.«

Druga je novica bila,
da storjen je atentat,
Farinacci je ustreljen,
pal mu zlodej je za vrat.

Saj ni ustreljen — pravi drugi
je zadet avtomobil,
ali to je vendar jasno,
da namen je zloben bil.

Saj ni vendar nihče streljal,
pravi tretji — je tako,
da so dečki kamen s prače
vanj zagnali pretrdo.

Pa trdili so nekteri,
da je bil celo kanon,
krogla bila je velika,
in ogromna kot baion.

Drugi zopet so dejali,
da je bil navaden ptič,
je iz zraka nekaj spustil,
a pri tem ni reklo nič.

Bodi naj že, kakor hoče,
naj bo ptič že, naj dečák,
Farinacci ni bil ranjen,
kaže to, da je junak.

In nazadnje, kaj vam pravim,
še tiskovni zakon ta,
to bi Čuk na palci plesal,
če v bodoče naj vejá.

Le pomisli, Čuk ti piše,
zraven pa žandar stoji,
zraven črnec z manganelo
kot »ricinius« diši.

Pa državni pravnik v kotu
že študira paragraf,
in že rabelj je pripravljen,
da pokaže ti: pif-paf!

Čuk na palci že je sanjal,
da je šel na oni svet,
da ne bo več delal smeha,
da ne bo vam mogel pet!

Se na svetu vse obrača,
le obsodi ga na smrt,
če ni zlodej s prsti zraven
še ne bo tvoj sosed krt.

Tudi svobodo tiskovno
je tiščala vrv za vrat,
a je rešena za enkrat,
rablji šli so zopet spat.

Mi trdimo, da beseda,
ki jo zine časopis,
je podobna nežni ovc,.
ni še krvoločen ris.

Le beseda zamolčana
lahko ti škoduje kdaj,
te naj se varuje vlada,
vsak se je varuje naj.

Kdor pošten je v svojem srcu,
se besede ne boji,
če je le obrekovanje,
samovsib vam strojni.

**Na svetega Štefana - dne 26. t. m. ob 3. uri popoldne v „Trgovskem Domu“
mladinska predstava: Petrčkove poslednje sanje“.**

Gorica, 20. decembra.

General črnih srajc bi pa danes ne hotel biti, podpredsednik zbornice pa tudi ne. Sploh je danes nevarno posegovati vsako tako veliko in važno mesto. Ti ljudje sicer po svoji navadi ne hodijo k izpovedi. Toda izpoveduje jih javnost tako vestno in pošteno, da je kar veselje. Ne pravijo samih svojih grehov, pozve grehe javnost, da se ni batiti, da bi bil kateri le za las zamolčal.

Pa so šli na ta način: Finzi, de Boni, Balbo, šel je tudi Giunta. Giunta poznamo tudi mi. Zažgati je dal — vsaj tako se je širokousfil — ne morda cigareto — ampak Balkan v Trstu.

Seveda so vse te može samo obrekovali. Vsak izmed njih je odložil svoje visoko mesto in pisal Mussoliniju pismo: »Odlagam, da se morem braniti. — Mussolini pa je odgovoril: »Dragi Finzi, Boni, Balbo, Giunta. Sprejemem odložitev, da se boš branil. Sprejem izraz odkritega spoštovanja.«

Cusopisi pa pišejo: »Fašizem se čisti suhih vej.« Pa je vrag. Te veje se zdijo Čuku le vse preblizu debla in le vse preveč jih je.

Ena stvar gre dol, druga gori. Čuk na palci napreduje, ako tudi ves svet toži, da pada in propada. Čuk na palci je dobil v par letih svojega obstanka toliko znancev in bralcev med prijatelji in tudi sovražniki — zakaj tudi ti — in še posebej ti, ga radi čitajo — da se je razvil v krepkega mladeniča, ki se mu ni treba več bati, da mu kaka sapica vpihne luč življenja, razen če ta sapica ni kake prav posebne kužne vrste. Jasno je tedaj, da Čuk na palci pri svojem razvitku ne more nositi vedno eno in isto obleko, vrasel jo je, on mora imeti kaj novega.

Zato boste srečali v bodočem letu Čuka na palci v popolnoma novi opremi od nog do glave. Tak bo, da ga boste lahko iz srca veseli, pikal bo in zabaval ves židane volje in stresal polno malto dočipov na desno in na levo. Pikal bo pa tiste, ki bodo to zasluzili, tudi brez ozira na tega ali o nega.

Kar pa je glavno, je to, da bo Čuk na palci zletel pogosteje med svet. Perutnice so mu zrastle tako, da se upa poletevi vsak teden med vas. Vsak četrtek bo letel po Gorici in iz Gorice na deželo, da ga bosta kmet in gospod brala že vsako nedeljo in se mu sme-

jala. Možje ne pojdejo v gospodino, žené ne bodo klepetale, fantje in dekleta ne vasovali vse bo bralo Čuka na palci.

Seveda pa se Čuk na palci toplo priporoča, da ga bralci tudi podpirajo, da ga naročajo in da naj ne mislijo, da je dovolj, če se samo zabavajo in pošiljajo spravijo. Morajo biti tudi stalni naročniki Čuka na palci, če hočejo, da bomo priobčevali njih dopise. (samotiste, ki so dobrni, seveda).

H koncu pa vošči Čuk na palci veselje božične praznike vsem dragim sotrudnikom in sotrudnicam, vsem dopisnicam in dopisnikom, vsem bralcem in bralkam, naročnikom in naročnicam, tudi tistim, ki jih je Čuk na palci kdaj malo trdo prijel, za ušesa in povlekel, saj jim je hotel le dobro. Želi vam vsem mnogo sladkih poštic, predvsem pa obilo, obilo zabave

Čuk na palci.

Čuk na palci postane z novim letom tednik. Pošljite pravočasno naročnino za celo leto L. 15., za pol leta L. 7·50. Za inozemstvo za celo leto L. 22·50, za pol leta L. 11·25

Kako je Milan Grgoševič z enim samim, toda neprostovoljnem skoku postal znamenit človek.

Leta 1892. je bila v Osijeku velika pokrajinska razstava, kjer se je meseca septembra poleg drugih zabav vrnila tudi tekma povabljenih pevskih društev iz vse Hrvatske. Tako se je podalo 50 mladih in starejših članov zagrebskega pevskega društva »KOLO« na veselo potovanje. Dobri Madžarji pa takrat niso še bili svojim ljubim bratom. Hrvatom privoščili direktne zvezce med Zagrebom in Osječkom, ampak železnica je šla preko Szigeta (Szigetváros!) in Pečuhu v velikem ovinku po ogrskih tleh. Zvezcer smo dospeli do Žakanja, tam smo morali čakati osem uric, pa smo prišli med burnimi pozdravi meščanstva okoli počitnika na zaželeni cilj. Da so ogrski bratje na vsaki postaji imeli priliko slišati ubrano petje hrvaških pesmi, mi morete brez primjedbušanja verjeti, baš tako tudi, da Madžarji niso bili prav nič veseli takcga »izzivanja«. Grgoševič je bil dober basist, ki je mogel iz širokega grla in junaških pris iztisniti globoki D, ako pa se je pevovodja Gjuro Eisenhut kapriciral na globoki C, ga je Grgoševič tudi še za silo zmogel, a slišal se je kot da mu glas prihaja iz želodca. Milan je bil po poklicu črkostavec, nizek človek, čokat in je hodił na izbočenih nogah, menda zato, ker je pri svojem delu moral vedno stati na nogah. Kot naš goriški prijatelj Mičelin je znal tudi Grgoševič izborno oponašati razne živali, zlasti pa »lajno«, v kateri so radi starosti in nadušljivosti oglušile nektere piscale. Na vsaki večji

postaji se je pokazala njegova glava skozi okno, pa je zakurikal ko mlad petelin na vsezgodaj, zavilil ko psiček, ki si ga podkreplil, pa je potem v pristni madžarsčini, ki se je je naučil iz vzklikov železniških sprevodnikov in napisov po vozovih; izraze, ki jih ni poznal, pa je prikrojil kar po svoje: »Nem szabad ki pojalmi horvát pesmek, kerem álasson?« (Ne smemo li tu prepevati hrv. pesmi, prosim ponizno?) — Seveda ga niso razumeli uradniki, pa se je odgovor glasil: »Nem tudom!« (Ne razumem!) Peli pa so le: »Hrvat mora, Hrvat mora, Hrvat mora biti svoj!«

Ne bom Vam opisoval slavnosti, koncertov in zabav pri gostoljubnih Slavoncih, naj povem le še humorističen dogodek med vožnjo nazaj v belli Zagreb.

Ko smo na kolodvoru zapeli zadnjo pesem v slovo, se je med gromovitim »Živo!« začel pomikati vlak. Po mnogem petju in pitju, po dveh prečutih nočeh smo bili potreben počitka in spanja. Ali zlomka boš spal med tako veselimi rogovileči! V Pečuhu so odklopili zadnji voz, v katerem je bilo edino — stranišče za potnike tretjega razreda. Okoli polnoči smo se bližali postaji Siget, kjer smo hoteli počastiti spomin hrabrega branitelja tega mesta, Nikolaja Zrinjskega, in zapeti »U boj!« — Gjuro Eisenhut je že hotel intonirati, a Grgoševič prosi za kratek odmor in oddih v zadnjem vozlu, rekši, da se takoj vrne in odhiti v svoji dolgi črni suknji, brez klobuka, da se skrije za ona vrata v zadnjem vozu. Čakamo 5, 10 minut, četrte ure — Grgoševiča ni, pa ni! — »Anti se mu ni kaj zgodilo?« vpraša eden in drugi v skrbeh. Ko ga le še ni, bilo na izpregle, gresta dva ponj. Voza s

Veselje božične praznike vsem, ki so dobre in židane volje vošči uredništvo in upravljanje Čuka na pašci.

straniščem ni bilo, vratca na zadnjem vagonu so bila širok odprt, pozabili so jih zapreti s klučem.... Grgoševič tega nbil zapazil, pa je padel na železniški tir. Vsi prestrašeni prikličemo sprevodnika, ki pa ni znal ali ni hotel znati ne hrv. ne nemškega jezika. Medtem priđemo na postajo in povemo načelniku, ki je znal nemški, kaj se je zgodilo. Ta je brzojavil na razne postaje in obljubil, da dobimo v Žakanju odgovor. Uro potem smo v resnici dobili obvestilo da je Grgoševič živ in zdrav in da pride s prihodnjim vlakom za nami. — Nekteri tovariši so ga čakali v Žakanju, drugi pa so se odpeljali proti Zagrebu. Stari ure pozneje smo slavili veselo svidenje z Grgoševičem, ki je pokrit s ponošeno in obrabljenou službeno kapo ogrskih železničarjev pripovedoval svojim zvestim poslušalcem svoje dogodke:

Ko je odpil vrata, mu je zmanjkalno tal. Ne brez poskodbe se pobere in z veseljem upotovi, da so mu ostala cela rebra in ostale kosti njegovega života. Nato začne nervozno iskat po žepih in smisli: »Glej vraga, tobak sem pozabil v površni suknji! Odslej ga bom nosil vedno le v hlačnem žepu!« — Najbližja pot se mu je zdela za vlakom pa jo ubere po železniškem tihu. Dobrih 800 korakov pred njim zasveti luč v jesenski temi. »Samo da bom pod streho!« je vzdihnil, ker je bilo mraz in je začelo roseti iz megle, »in da dobim cigaretolo! Potrka na okno stražnici. Mlada, lepa žena pride odpri rat in se nemalo začudi, ko vidi mesto svojega, moža povsem tujega, gologlavega človeka pred oknom. Zakriči, zapre okno in se oboroži s kuhinjskim nožem. Grgoševič je pri povedoval svojo nezgodo, žena ga ni razumela, navzlete temu, da je nočni gost milo prosil »kerem alasson«, voseč »jo' regelt« (dobro jutro) in tožil v svoji madžarsčini, da je »padalni iz vlak ben« itd. Kmalu se slišijo trdi koraki, vidi se raznobarvna svetilka stražnik se je vračal s progno, kjer je moral postaviti znamenje, da je železniški tir v najlepšem redu in brez nevarnosti. Dolg, suh človek, črni oči in viganskogra obraz po sveti Grgoševiču v obraz in ga že hoče opiliti z dolgo želez-

Hijo, s katero je sicer pritrjen vijake na tračnicah. Tudi njemu je Grgoševič ves v stebu voščil »jo' regelt« in »slošlgaja« (Vaš sluga) ter z rokami dokazoval, da je padel iz vlaka. Nato pusti Madžar milega gosta v veži in ga v sobo, odkoder se je sledil temperamentni zakonski dialog. Ko je menda mlada žena dokazala svojo nedolžnost, zapoje zvonec na strehi, ki je v presledkih dajal stražniku znamenja in navodilo. To je pomagalo. Madžar se me v vežo in povabi Grgoševiča, naj gre ž njim. Ta ga poprosi cigareto in pokrivala, pa dobi eno in drugo; le s poseno, preozko in umazano kapo, ki je tičala na glavi kot tiče gnezdo, ni bil Grgoševič posebno zadovoljen. Njegov gostitelj ga je oddal tovarišu v naslednji stražnici, in tako je priomal v tih noči na postajali, kjer je sedel v prihodnjem vlak.

Ko smo prišli okoli desete v Zagreb, je čakalo na stotine ljudi, da vidijo junaka, ki je v izposojeni, preozki kapi dajal odgovor na sto vprašanj radozvednih novinarjev. Zagrebški časopisi so pisali kar cele članke o njem, prinašali njegovo sliko, tako da je Grgoševič v resnici z enim samim skokom postal znamenit človek.

Tolažba v nesreči.

Revnemu kmetu pogine eden na kravica. Nihče njegovih sosedov ni prišel, da bi ga toljal, njegova žena pa je bila tudi te nesreče tako žalostna, da je v kratkem času umrla. K pride sosed Peter in ga toljal in mu svetuje, naj vzame drugo. On da ima sestro, ki bi mu pridno gospodinjila. — Za njim pride sosed Janez in mu reče: »Ti si dober človek in pošten. Ako želiš, Ti dam svojo hčerkko za ženo!« — Sledi njej pride še sosed Miklavž, sa lepo potolaži in mu ponudi svojo sestrično v zakon. — »Prav lepa hvala!« reče žalostni vdovec, »vídím, da je v resnici bolje izgubiti ženo kot kravo. Ko je umrla moja žena imam kar tri druge na ponudbo. Ko pa sem izgubil kravico, mi nihče ni ponujal druge, še telička ne!«

RADOVEDNOST.

»Oče!«
»Pusti me, jaz nimam časa!«
»Oče, rad bi vas nekaj vprašal!«
»Pusti me, nimam časa!«
»Oče, res bi vas rad nekaj vprašal!«
»Kaj pa je takega?«
»Kaj pa dela veter, kadar ne piha?«

VAGABUND.

Vagabund: »Naš ljubi oziroma lahko darujete kek star cylinder.«
Gospod: »Kaj boš rabil ciinder?«
Vagabund: »Vaš ljubi oziroma je umrl in jaz bi mu sledil na zadnji poti.«

Ponesrečeni športnik, ali: Prva skrb.

Trgovec z lesom: »Dva dni že visum tu. Hvala Bogu, da ste prišli. Povejte mi, no, ali je ta čas kaj zlastla tua?«

Horizia Šanta, na 11. decembra 1924

Spostemani aspot redaktor!
Jest On dans pisala tista moja lepa pisma od sejm na Sv. Andrea in On prosmi za pritisnit pr »Ščuka«, kaj ki ga uši (vsi?) rada brala za špas in divertiment.

Na ta Velka placa od Viktorja prišla spiet Šiciljano za prodat soja roba; tam bila dost baraka za merkanta, tam bila še dost ombrela za 5 lira, fina ombrela pr dež. Kdo ki je kupla fina ombrela, bila pol še bolše mokra kukr prej ki je bila, zakaj ki dež je kapala pr skuzi ombrela. Taku uši bila mokra na placa kukr kokoša, kdaj ki kapala dež an Šiciljanu neč mela voja (volje?) za kričat an za prodat soja lepa roba. Ščavo od hora an Vipavska tisti bot neč kupla roba, zakaj ki Šiciljano an druha merkanta favorila: »Njente pr Ščavo! Roba noštra per nostri patrioti!« Tisto je jušto (prav?), Ščavo naj kupla roba, kaj ki nuca, na Primoidussita (v Ajdovščini?). Prebacina, Hidria an Kanalia (v Kanalu?) an drugam, zakaj ki Taliani prišla za pokazat soja roba, ne za print šolda od Ščavo! Taku kmeta uši šla na lokanda (gostilno) za jest tripe an holaš, pričulata (purana) an porkarija (menda: svinjsko pečeneko?). — Zakaj so napravila merkanta od Horizia Šanta na soja okna velka moštvo od bottega? (Razstavo blaga v izložbeni).

Jes on, aspot direktor, prosim od zamira, zakaj ki jes ne mohla bulše pišat pr lingua Ščava.

Jes On pozdraum s poštemanjem

Zanut Pišot m. p.
štice od Joseff Clipp.

Vrag z mrežo.

Blagor ni še fantu bilo, ki deklet je že število, za roko ponizno vprašal, pa zaman se je zanašal; saj dovolj bi bila ena, a ne mara ga nobena. Že na svetu je tako, vsem po stroči še ni šlo.

Bolj pa njemu je gorje, ki za njim prav vse lete. Je nekdo v nekem kraju, ki bi lahko bil v raju; ker zgovornost je privlačna, služba tudi ni napačna; karjera, to seveda vleče, da za njim vse gleda,

naj je frajla al' preprosta, vsaka čaka konec posta, z upanjem, da jo popelje tja, kjer ledig stan se zmeli.

V družbi on pa se smehlja vsemu ženstvu: Ha, ha, ha! Kdo bi mislil, da v tej vasi, dst, povem naj vam počasi: ni to vas, pa tud' ne mesto, dolgi trg je z belo cesto; tam se vidi gospodičen, kak' teko za njim, če ličen

je in zraven se krepak, ter se mlad in zal junak. Kak' se sitnih muh ubranis, da pri sebi se obraniš?

Če bolan si, do postelje vrag jo sam ti tja pripelje. Množe jih tako vlove, z lepa, z grda jih dobe.

V ženskah praveat je hudič, drugo pač ji mar ni nič: samo da te s poti spravi, tol'ko časa te ongavri;

potdej pa si pokopan, vničen je tvoj prosti stan!

Al'jo vzemi, al' plačuj, al' se kregaj, al' huduj;

kadar vrag te v mrežo vjane, jezik s tebe več ne sname. Malo, malo je deklet, morda izmed tisoč — pet,

ki se nanjo smeš zanesti, brez skrbi tud' k njej prisesti; teh seveda ne srečuješ, službo svojo ko spotnaješ;

ne na cesti, kadar pes po trgu gor' in doli gres. Pa ne bodi jezen name in ne reči: kdo se zame

tol'ko briga in zanima, kdo pravico čez me ima? Sj gospod si res sam -voj, komu mjer je tvoj obstoј.

A v tem kraju mi dekleta bolj poznamo, kak' odeta so z zvijačo, kot lisice, te prepleskane dekllice.

Eden vsako tol'ko časa cepne in se priklobasa v mrežo, v njej že obtiči, več iz nje mogoče ni.

No, pa mi, seve, smo mi, ribali šolske klopi; vsaka kiklja nas ne zmoti, ki visi tam kje ob poti.

IZ PRIJAZNOSTI.

Zdravnik: »Kaj — 200 lir Vam je računal dr. Fuzla ko Vam je operiral prst?« »Ha, veste kaj, za tako vsoto bi Vam jaz odrezal celo roko!«

Up je šel po vodi.

Kako naj jaz opisem ti
lepoto mojo vso;
bahatost, samohvala od
deklet, to ni lepo.
Prečipal si me krog sreca,
pa tudi krog možgan;
oh, zdaj pa še z zunanjostjo,
kako naj grem na dan.
Ker Venera je brez daru
kar mimo mene šla;
da grbasti sem, šantava,
pa tudi krofasta.
Le sama koža vkljup drži
te moje mi kosti,
in zraven še pripomnim ti
da oglarjeva sem hči.
Krog mene gozd, pod mano
sneg,
nad mano je nebo,
narava ta zdaj za izliv
naj moje duše bo.
Čeravno v tvojih mislih se
pregrda tebi zdin,
za leto novo vendar ti
najboljše vse želim.
A kdor preveč izbiral je,
v izbirkih je ostal,
po svetu marsikteri mož
ti tode bo priznal.
Enako tebe doleti
če nočeš biti sam,
ter nočeš take družice,
imel boš prazen hram.
Če kdaj bi se oženil rad,
da druge ne dobiš,
kar k ogljarju v črni gozd
po mene hitro piš!
Zdaj predno trdno ko zaspim,
pozdravim zadnjic te,
če z vrsto to bolest hudo,
čutilo bo srce.
Kdo rekel bi, da ohcet ta
bo rakom žvižgat šla,
a djal pa bo: Je skrajni čas,
da iz pasti všla si — Anica.

Čukov koledar, Goriška Matka, Vedež

dobite v Narodni Knjigarni
v Gorici, Via Carducci 7.

TUJE ŠEGE, TUJA LJUDSTVA!

Turist gre na deželi na iz-
prehod. Spotoma zapazi, kako
neka perica, ki pere — mestni
gospodi — perilo rezobeša.
Turist se ustavi in jo dolgo o-
pazuje. Čez pol ure se zdi per-
ici že malo predolgo in popra-
ša turista: »Torej, kaj neki ta-
ko »zijate«? Tega pri Vas go-
tovo ne poznajo!«

»O dak, jo zavrnje turist, «to-
da peremo perilo šelé, ko smo
ga razobesili!«

LISTNICA UPRAVE. - Kdor se mi- sli naročiti na Čuka na palci, naj to brž storil. Celoletna naročnina znaša L 15.-, polletna L 7.50, četrt- letna L 3.75. - Za Jugoslavijo in za inozemstvo celoletna naročnina L 22.50, polletna L 11.25, četrtletna L 5.65. - Kdor pošlje hkrati celo- letno naročnino za 10 naročnikov, dobi enajstega povrhu.

Fantje-vojaki, zahtevaite od svojcev, da vam naročijo
Čuka, ki bo edino vaše razvedrilo v tujih krajih.

LEPA REČ.

Roparji napadejo v gozdu
profesorja in ga popolnoma
okradejo, pustijo mu le srajeo
in spodnje hlače.

Ko so se roparji oddaljili že
za precejšen kos poti, prileti
profesor za njimi in kriči: »Ka-
ka malomarnost, gospoda mo-
ja, ali ne dobim številke za
garderobo?«

IZ SLAVNE DOBE.

Napadli v železniških vozovi-
vih postajajo polagoma vsak-
danja stvar. Predkratcem sem
videl nekega uradnika, ki je
lepo složno hodil ob železnici
in upiral svoje poglede na vlak
ter se skrbno oziral krog sebe.
»Kaj iščete?« sem ga poprašal.
— »Mrliče« mi odgovori ne-
dolžno.

MODA NASVET.

Anica: »Povej mama, kdaj
mora človek umreti.«

Mama: »Ko ga pokliče ljubi
Bog, dragica.«

Anica (se tesno privije k
mamici): »Kaj ni res, da se boš
ti napravila gluho, ko te pokli-
če!«

PREDNO ZAČNE ŠKAN- DAL.

Gost pride v kavarno in za-
kriči: »Natakar, hitro dve ča-
šici dobrega konjaka, predno
začne škandal!« — Gost izpi-
je in natakar, radoveden, za-
kaj se gre, čaka s steklenico in
praša: »Želite morda še eno
čašico?« — »Naj bo, le natoči-
te!« — »Kakšen škandal pa bi
imel začeti?« praša natakar.
— »Škandal začne takoj, ker jaz
nimam s čim plačati!«

PRIJETNA DRUŽBA.

Sopotnik v vagonu: »Verje-
mite mi, zrak je najboljše, kar
imamo. Vedno pregovarjam
ljudi, da naj spe pri odprtih
oknih.«

Gospod: »Aha! Že vidim, vi
ste zdravniki!«

Sopotnik: »Hm, tisto ne,
ampak vložilec.«

Med brati.

Lukež, ti moraš napraviti kolesa pod svojimi hlačami, sicer
se ti še v tla vderejo.

Pravijo.

Pravijo, da so Kurjevačani »pov-
zoli primerne körake«, da bi zasačili
nepovabljenega kritika. Prijazno jim
svetujemo, da povzamejo »še primer-
nejše«, sicer ne bo nič.

Pravijo, da se tam pod Videžem
kaj zelo boje, če postane Cuk tednik,
ker bo gotovo rad zahajal tudi v »ka-
varno«, kjer mu sicer nastavljajo pa-
sti in limanice, toda vsled prevroči
krič in polnoštevnosti domačih

frajle se lim menda sproti posuši. Ku-
pite no že vendar tudi »biščadek«
moderne!

Pravijo, da bodo pri županovem
skedenju pod Prulevcem postavili »ram-
pon«, da vizitirajo vsakega osumljen-
ca pred vstopom v vas, če to ne bo
nič pomagalo, bodo vpeljali »še spa-
siršajne«, da bo ja konec oslovake
pravde in mir v zgoniških kasarnah

Pravijo, da kanalske frajle si na
»puš« kupujejo klobuke in krilec na
»frke«.

Pravijo, da kanalsko teče bi se zelo
rade omogočile; pa bodo najbrž še tri-
deset let samico ostale, radi njih pre-
drigege jezera.

Pravijo, da v Kanalu v trgovini G
ob mostu se zbirajo kvante iz edega
okraja.

Pravijo, da kanalski učitelj tambu-
reških vaj se je oženil. Zato brez
skrb, vse noči bezplačno. Mojster kovač
mu je pomagač.

Pravijo, da so nekatere hrezoviske
»frajle« debelijo po pristnih primor-
skih klobasah. In ena izmed teh
»frajle« razprodaja črne brašce.

Pravijo Tolminci, da hodi gospo-
dična Mimica v kinematograf »amo-
zato«, da pogleduje na gospoda min-

ra.

Pravijo v Studenem, da so dobile
tarnočne sove volilno pravico, s ka-
tero nastopajo slovensko na dan voli-
litve novega »mežnarja«.

Pravijo v Planini pri Rakiku, da
se je pridružil »razumejtvemu komi-
siju« tudi planinski pretek s čudodel-
no »sinicico«, katera na dana ji upra-
šča točno odgovarj. Mizica! Pe-
ve, kolj naj teče pri Planini država
na meja? Mizica: Meja mora teči
»sakak«, da bo planinski kmet še
večji siromak.

Pravijo, da je nekaj deklet v Šimi-
helu pri Hrenovicah, ki so jeko za-
lostne, ker se niso pred adventom
poročale. Upajo, da jim bude Cuk na
palci priskrbel kakšnega »brusarja«.

Pravijo, da so Morščanska dekleta
sklenile hoditi v svilenih oblikah in
lakastih čevljih na Skerle po serk.

Pravijo, da se tudi v Kanalu, kmalu
vstanovi društvo za prenašanje kvant.
Govori se, da bude začasno initali-
rana ta velepotevna Radio postaja v
»Koffehausu«.

Pravijo, da Dorče proda vedno več
Cukov, odkar so Kasalci v tem času
sopisu tako lepo naslikani. Posebno
pa naše punčke se kar trgajo za nje-
ga.

Pravijo, da na Kasalski pošti so le-
po sprejeti samo takozvani Amici di
Casa. Za vse druge pa velja znani
pregovor: Pietro, torni subito indietro.
Pravijo, da v dreški mlekarni po
novem letu ne bodo vedeli kam kotla
djati.

Pravijo, da sežanski občinski ura-
niki strajkajo, odkar imajo novega
občinskega komisarja.

Pravijo, da imajo Smarci mežnarja
v krilu, kateri zna baje dobro pritrka-
vati.

Pravijo, da bodo napovedal sežanski
Pavlihce Bezinovemu Drejkcu
dvoboju in sicer zato, ker mu je pre-
vzel »dansko kraljico«, lepo Pavlico
Cuk na palci bo opazoval ta dvoboju
z zvonikove line.

Pravijo, da bodo napravile orleški
frajle prošnjo na županstvo, da se po-
pravi orleški pot, ker drugače ne
morejo na Sylvestrov večer v Sežano
na ples. Pravijo tudi, da je slavni se-
žanski »Municipio« že ugodil tej os-
pravičeni prošnji.

Pravijo, da so morčanskemu lovcu
Janezu njegovi, kolegi vse vino spili,
zato letos ne bodo Merčanci proda-
jali zime.

Pravijo, da bodo napravil danski
kovač »mamku božju« tak aeroplans,
s katerim se bodo peljali vsi danski
komunisti na luno.

Pravijo, da je čakal sežanski Tre-
bušnik tri ure na mrvi »belo golobico«.

Pravijo, da vlada v »sežanskem
gradišču« sveti mir, odkar je postal
»sežanski Trebušnik« njegovo boljšo
polovico na letovišču.

Pravijo v Breginju, da rabijo čitalno
dvorano tudi za ples. Cuk to videl je
zares. Skoz okno notri je kukal, ko je ravno Joško Misko sukal.

Pravijo Amerikanoi, da Kosoveljs-
ka dekleta, ne morejo več čakati na
svoje drage Amerikance, zato so se
nekatere že upregle v zakonski jarem.

Pravijo nadalje Amerikanci, da bi
bilo najboljše ako bi si Kosoveljska
dekleta kupile zrakoplov in bi se po-
ljala do svojih dragih Amerikancev.

Pravijo na Humu, da se Rutrak
punc tako trgajo za nekega »Repa-
ca«, da je že ves v cojih; in da mu
bodo za Božič kupile nove hlače, ker
je siromak res že preveč na »prepi-
hu.«

Pisma.

IZ AGLIANA.

Alojzij Urdih, kr. orožnik v Agliano d'Asti (Alessandria) srčno pozdravlja vse rójake, znance in prijatelje, po vseh krajih koder je služboval, enako tudi vse slovenska dekleta, ter želi vsem vesele Božične praznike in srečno novo leto, ter pričaga sledečo kitico:

Poslušajte znanci, prijatelji vsi
Kako se meni po svetu godi
Daleč med tujiči bi revez bil sam
Ako bi me Čuk vsak teden ne obiskal
Ne vedel kako, vse doma je
Ako Čuk k' meni zahajal bi ne.
Pozabili name prijatelji so
In znanci zame tud' ne vedo
Le Čuk mi vedno zvest je ostal
Zatorej tud' k leti rad ga bom bral.
Tebe Čukec pa prosim samo
Vse prijatelje moje pozdravi srčno
Ne pozabi na dekleta iz domače vase
Po katerih v tujini sreč hrepeni.
Prznike vesele povej da vsem želim
Praznovati jih z njimi jaz hrepēm
A ker mi sreča, ta, dana ni
Namesto mene razveseli jih ti.
Ziveli.

SLOVENSKO DEKLE PISE KORPORALU KARABINIRJEV Z JUGA DOMA.

Sežana 19.11.1924

Kara mic Severino, leškuži prke nasem škrta prima; suje letata sem trovata, gracie mile. Leškuži pr mije škrivanje kvešte letare. Prima ko škrivala avanti ga mandato de leitanti saluti bači. Mi pjčer komi škrito de že trovato un hel pošto Pola. Ami nomposo šta kva prke lej andato vije, adešo kuži lungo tempo kva in Sežana, e mi škrito de Pola se va a tajatr e kinematografi opovera mia core mie Cara Severino jo nomposo viava de kva vada dove ki že lej, jo bol lubena sola lej, mic core batu sola per lej, jo sem kuži namurata nomposo ne mažare na nente sola penso sem pre.

Adešo fenito una altra volta de più, leškuži pr mije škrivanje leprego de mi rešpotta prešto. Tanti saluti e bači arvederči noso kvand.

Luo.

IZ FIRENCE.

Zlovenski fantje v Firenci 69. polka pišejo:

Slovenski fantje v Firenci 69. polka venski očetje in matere, bratje in sestre, in vsi drugi prijatelji in prijateljice; posebno pa fantje letnika 1905, bodite nam prisrčno pozdravljeni. — Krašna Frančiček, Budanje pri Vipavi; Kristančič Rajmund, Medana pri Gorici.

IZ BERGAMA.

Crez doline, črez gore pošiljamo pozdrave, vsem našim starišem, bratom, sestram, prijateljem, znancem, in vsem fantom, dekletom, društvenikom in društvenicam in posebno pa Čuku na palci. Pozdrav tudi našim tovaršem letnika 1905, ker jih že težko pričakujemo, in da bi nas pričeli kaj kmalu obiskat. In sedaj srčen pozdrav vsem skupaj; podpisani. — Ku-

čuk na palci v vsako hišo, v vse javne lokale, v društva krožke Koder prebivajo Slovenci, do tja naj seže Čuk! e povemo, da Čuk že sedaj obiskuje skoraj vse kasarne, koder služijo naši fantje, da potuje v Jugoslavijo, v Francijo, Anglijo, v Avstrijo, na Češko, v Aleksandrijo in v Ameriko, potem je s tem dovolj rečeno. — Skrbeti pa moramo, da Cuka še bolj razširimo!

Duhovita misel.

Posestnik panoptika je odpustil svoje strahovito osobje in daje svoje strašne junake z voska in cunji v najem tistim potnikom, ki hočejo rezervirati kupeje v vlaku.

vinčič Alojz, Idersko; Rogelj Vincenc, Novelo na Krasu, Uršič Franc, iz Tolminja; Koren Alojz iz Magozda; Pavlin Ivo iz Goricce; Vončina Jožef iz Idrije; Danec Ferdinand iz Općin; Mrevlje Jožef iz Dornberga; Mrevlje Vladimir iz Dornberga; Nanut Viktor iz Štandreža; Tratnik Ciril iz Čekovnika; Rovšček Franc iz Modeja; Kuštrin Ivan, Stv. Gora; Golmiliček Marijan iz Rojana; Laharnar Jožef Stv. Gora; Nusdorfer Ivo iz Solkana. — Obenem vam voščimo tudi vesele božične praznike, da bi jih veslo praznovali, boljše kakor mi takaj.

BOŽIČNI POZDRAVI SLOVENSKIH PASTABRODORJEV
69 pešpolka v Firenze in njih izpremembu imenu.

Sam Čuk na palci se bo jokal, ko bo opazil, da smo svoje staro, tolikanj priljubljeno ime zamenjali z novim. Zakaj se je to zgodilo, ne bomo tukaj na drobno razkladali, ampak menimo naj samo to, da se je to zgodilo brez naše vednosti. Vojaška uprava je pa s tem korakom pokazala da zna bolje varčevati kot sam Musolini in sicer iz dveh vzrokov; prvič se porabi menj pašte, eko je zmešana z juho, ker juha tako nič ne stane, ker je sama voda, in drugič je vojaška uprava pokazala varčevanje s tem, da ni razpisala vojitev, ker vedela je, da bi mi vši glasovli za pašto. Ker pa vši modri državniki delajo kar sami hočejo in ne kar ljudstvo, je ta korak vojaške uprave z veseljem pozdraviti, ker že samo to vodi k izboljšanju razmer.

Drugega Vam drage bralke in brači bralci «Čuka na palci» umamamo kaj za sporociti kakor to, da kadar nam pišete bodite bolj kromni v pošiljanju pozdravov in namesto teh pošljite kaj lir. To velja osobito za naša dekleta, ki posijo včasih po 1000 pozdravkov, lire pa nobene. Ako bi te pozdrave opustile in namesto njih poslale 10 lir, koliko bolj z veseljem bi se jih mi včasih spominjali. Vendar naj si naših besed nihče krivo ne tolmači ker ne misli-

mo s tem nikogar žaliti. V tem upanju se Vam priporočajo in voščijo vesele Božične praznike slediči pa štabrodorji: Pipan Rudolf, Sveti Fon Josip, Trnovo pri Kobaridu; Žele Viktor, Zagorje pri St. Petru; Colija Leopold, Gabrovica - Coljava; Kovačič Andrej, Zadlaz pri Tolminu; Kumar Vinko, Dol, Trebuša; Krištančič Andrej, Ozeljan; Valenčič Jakob, Trst; Gorkič Ludovik, Vrtojba; Krašnja Franc, Budanje pri Vipavi; Lemut Kristjan, Šturje; Jakončič Franc, Podgora; Luznik Franc, Modreja; Gorjup Anton, Log; Križman Josip, Šekšistra; Filej Josip, Breč pri Kožbani; Boneta Vid, Boršt; Kenda Ivan, Sv. Lucija; Žerjal Silverster, Boljunc; Brana Josip, Repentabor, Voglje; Franko Anton, Vrh; Kenda Ivan, Podmelec; Novak Josip, Trst; Velikonja Anton, Modreja; Kaluža Mihail, Gor. Košana; Mlavec Leopold, Postojna; Mauri Andrej, Zakoje; Jane Andrej, Baška Grapa; Vovk Franc, Polje pri Vipavi; Ortar Ivan, Zarakovec pri Grakovem; Mlakar Franc, Gora nad Idrijo; Primožič Karol, Oslavje; Žiglon Ulderik, Zagrajec; Rener Ludošnik, Krtinovica pri Stjaku; Radetič Albert, Matulje; Bačič Josip, Matulje; Šepič Vinko, Rukavec; Ivan Ružič, Matulje; Valjen Franjo, Frančiči; Mrak Vinko, Podlanšč, Cerkno; Frol Franc, Jelšane; Simčič Josip, Lisac.

IZ BOLOGNE.

Lepe pozdrave pošiljava od okrožne vojaške komande Bologna starišem, prijateljem, znancem, dekletom posebno pa letniku 1905; obenem jim želiva srečne božične praznike, da bi jih boljše obhajali, kakor jih upava midva. Spomnite se naju.

Rudolf Petrič, Idrija; Zirnstein Viktor, St. Peter.

IZ TORINA.

Vsi spodaj podpisani slovenski avtomobilisti 1. Ragrupamento iz Torina, pošiljamo mnogo najsrčnejših pozdravov, ter voščimo vesele božične praznike in srečno novo leto, vsem svojim starišem, bratom, sestram, znancem in vsem čitateljem

»Čuka na palci.« Enako želimo tudi našim dekletom. Posebno pa še našim pričakovanim naslednikom letnika 1905, obile zabave za sedanje praznike in ta malo vam svobodni čas.

Treven Emil, Idrija; Frank Anton, Bitje pri Trnovev; Rožanc Anton, Žnidarski Anton, Lokev; Ponog Bernard, Brje na Krasu; Tavčar Martin, Komen; Blažič Franc, Žigon Vladimir, Miren; Bontoželi Viktor, Kamnje pri Vipavi; Satler Friderik, Cerkno.

IZ FIRENCE

od 19. topničarskega polka.

Predragi brači, stariši, bratje in sestre, fantje in dekleti, posebno mladiči letnika 1905, vam voščimo najlepše in najvljudnejše Božične praznike in novo leto. Posebno letniku 1905 strečno pot v pomoč. Vesela družba slovenskih vojakov. — Petek Juste iz Žirunja, Nadoh Jožef iz Palčic, Bele Alojzij iz Slavene, Beršoč Anton iz Trnja, Tomšič Anton iz Knežaka, Gržina Ivan iz Knežaka, Čebohin Anton iz Kozine, Burnik Anton iz Idrije, Možina Franc iz Tospolca, Boštjančič Jožef iz Ilirij, Mužetič Anton iz Renč, Sankovič Anton iz Berc, Stefan Podgornik iz Čepovana, Slavec Alojzij iz Bitinje, Tomšič Juste iz Hrimnja, Beltram Albert iz Vograkega, Hvalič Rudolf iz Vogrškega, Maglica Ivan iz Golca, Danec Marij iz Općine, Paganec Ciril iz Vrtojbe, Vojak Jožef iz Golac, Stempergar Jožef iz Labinj, Stempergar Karlo iz Labinj, Rojc Ivan iz Zabič, Sedlnak Stanislav iz Zabič, Slosar Jožef iz Zabič, Malahan Ivan iz Bane, Vale Papa Niko iz Rahalj, Radolovič Ivan iz Marčana, Valetič Anton iz Male Mune, Jakin Anton iz Kojškega, Sabec Andrej iz Zagorja, Udovič Franc iz Jelšane, Vrh Ivan iz Zdolnjega Zemuna, Jurjevič Andrej iz Trsta, Koroman Ivan iz Barbane, Viskič Jožef iz Lovrane, Božar Miha iz Juršči, Čalovič Ivan iz Labina, Bakjac Josip iz Pičana, Črnka Jožef iz Boseta, Lekač Franc iz Rodika, Čeček Franc iz Košane, Mežgec Franc iz Loč, Vuga Leopold iz Kožane, Kerševan Tomaž iz Bili, Božič Dragotin iz Bresta, Matičič Jožef iz Boljunc, Šorga Anton iz Lupoglave, Ruzič Franc iz Brešca, Rustja Ivan iz Malih Zabelj, Minkuš Rudolf iz Malih Zabelj, Lokoteli Alojz iz Prvacine, Volarič Anton iz Sv. Andreja, Vodopivec Rafael iz Dornberga, Kosenc Franc iz Avč pri Kanalu.

IZ POLE.

Srečna voščila za vesele božične praznike in srečno novo leto, pošljajo slovenski fantje pri orožnikih v Poli vsem bratom, sestram, starišem in tovaršem, posebno pa našim zvestim dekletom:

Bliža praznik se Gospodov, slavni dan od vseh narodov, vsak kdor znajde se v tujini, hrepeni po domovini.

Ni človeka na tem svetu, da bi se vsaj ob Novem letu spomnil svojih dragih ne:

kdor jih nima, žal mu je.

Tudi mi vši fantje čili

na vas nismo pozabili,

vsak od nas koga ima,

da v resnici ljubi ga.

Zato smo danes se združili,

da bi skupaj vam voščili,

vsem vesele praznike,

kakor pač spodobi se.

Oče naj nad svojimi čuje,

med družino naj modruje.

Mati pazi naj na hčer,

vsaj na Stefanov večer.

Bratje, sestre, vši za eno veselite se pošteno;

tak' vam radost, srečo bo

še poslalo vsem nebo.

Vi boste šli k podnočnici,

mi bomo pa v vojašnici,

Božične in noveletne

razglednice

se dobe v Narodni Knjigarni

v Gorici, Via Carducci 7.

Stenske Roledarie
Kupite le v NARODNI KNJIGARNI
v Gorici, Via Carducci 7.
Najlepši!
Najnižje cene!

al' pa zunaj kje na straži,
misel na vas nas ublaži.
Dekleta, katerim je zvestoba
naša obljubljena do groba,
med svojimi se tolažite,
in bolj pogosto nam pišite.

Kuščar Anton; Borjana pri Kobariju; Gorjan Adalbert; Mavrič Alojz; Opatješko; Gauzel Edvard; Kocjan Edvard; Kreplje; Tul Alojz; Smotlak Josip; Mačkovlje; Černută Josip; Log; Perič Ivan; Dol; Pušnac Ludovik; Kojsko; Mihelj Stanko; Plačo pri Vispavi; Francetič Florjan; Vogersko; Parovel Rudolf; Boršt; Stojkovič Rudolf; Orel pri Sežani; Kocjančič Franc; Male Loče.

IZ VERONE.

Tukajšnji klub slovenskih topničarjev 8. polka, prosi vse slovenake fante in dekleta iz Julijanske Benečijo, naj nechajo pisati od pošte žute, kajti mi smo je lačni. — Zato se obračamo s prošnjo do Tebe, dragi Cuk, ker vemo, da zahajaš tudi v parlament do novoimenovanega ministarskega predsednika, da bi se ti, Cuk, zavzel pri njenem, da bi dobili kaj več pakto žute, ker drugače ne vemo, kako bo za naprej. — Suman, Skedenj; Slavje, Matulje, Pavletič, Sovodnje; Sorli, Sv. Lucija, Rupel J.; Prosek, Rupel K.; Prosek; Iskra, Klanca; Karletti, Gorica; Makarovič P.; Kanal; Makarovčič S.; Kanal; Ljuben, Rihemberg; Lukanc, Godovič; Valenčič; Javorje, Gombat; Javorje; Peršnik; Općine, Šenka, Pliskovica; Klemenc, Hruševje; Ipavec, Anhovo.

IZ TOLMINA.

Od 9. pespolkov hribolazcev posiljamo goreče pozdrave ter voklano ob enem božičnem prazniku in srečno novo leto. Vokela vsem našim staršem, bratom in sestram, posebno pa našim pozabljenim nevestam.

Jurca Josip iz Postojne; Milave Joze iz Postojne; Nadah Jožef od St. Petra; Česnik Anton od St. Petra; Krizmančič Ludovik; Bazovica pri Trstu; Uknut Ivan; Prosek pri Trstu; Prapolec Vincenc; Gračana pri Trstu; Torkar Franc iz St. Petra; Prodin Matija; Smarje pri Kopru; Ogrizek Ivan; Rukšnik; Kaluža Ivan; Narin; Morelji Ivan; Narin; Kastetič Franc; Narin; Prele Anton; Kal; Smrdelj Jožef; Kal; Volk Anton; Suharje; Novak Veneslav; Sv. Anton pri Kopru.

IZ TOLMINA.

Sprejmite najlepše pozdrave vi fantiči letnika 1904, ki vam jih pošljamo mi fantiči letnika 1905 in se vam lepo zahvalimo za vaše pozdrave in za skrb, ko pravite, da naj mi se opravimo Božič in Novo leto doma. Mi bomo že opravili vse, da bo prav, a za vas bo slabše, ko boste pri rižu sedeli. Tudi za nas bo potem dobro, če bo res toliko riža, da ga bomo v žepu nosili. Morda nam tudi dajo večje žepne, kot so jih dali vam, da bo šlo več riža notri. Počakajte še malo, že pridemo kmalu na pomoc.

Letnik 1905.

VOŠČILA IZ VERONE.

Voščila k božičnim praznikom posiljajo Hrenovški fantje iz Verone od 8. topniškega polka dekletom, fantom, staršem, sestram in bratom, ki so že skoraj pozabili na nas.

Po noči je ure bije
Burja od vseh strani mi vije
Jaz pa tu stojim na straži
Kot vojak sem pri koraži.

Klemenc Franc iz Hruševja; Sleko Ivan; Ženko Franc iz Ubelškega; Ludvik Vadnjajl iz V. Otoka; Kodele Franc iz Postojne; Debevec Josip; Studeno.

SAMOPREVARA.

Neki moj stari prijatelj ga je bil poln »kakor sod«; ni nam preostalo drugega, kakor naročiti voz in ga spraviti domov. — »No, kako si prisel sinoči domov? Sem ga v. präšal drugega dne?« — »A i menitno«, mi odgovoril, »naročil sem si voz, in sem se lepo peljal!«

Žepni koledarček v elegantni obliki, vezan v platno in z zlatim fiskom na platnici dobite v „Narodni knjigarni“. Cena L. 4.-, po pošti L. 4.50.

Mesečni holandski koledar, namižni koledar slovenski in italijanski, bločni reklamni koledar dobite v „Narodni knjigarni v Gorici“.

Odgovor lažnjivim ponočnjakom v Anhovem.

zložanči brtoldiče si, ne pa en fant ker zadnjič z lažjo si odprial se v svet, če nikdar se nisi, sedaj si lagal, ker sliko napačno si »Cuka« podal. Ah, predragi Cukec ti, za misiliti slabši pač si, za drugič priporočam ti, da malo bolj prevdari bi. Če v Anhovem čukali ste, nam nič man za razmere te, če po deveti čukali so vsi, se niso slovili, kakor ti. Ne Cuka, le spložac bi ti slikati smel, potem bi gotovo prav dobro zadol, se v sanjah se stopcius J. smehlja, če pikajo vrabeli od vseh ga strani, gotovo za tebe nikol ne zmreči. Zato predragi Cukec ti, besede te zapisi si: mi treba nič to biti stran in ta dopisec vrči v stran. (Dopisa Cuk ni v stran zagnal, a mnogo muke jo prestal ko čital je vrstice te; prihobi vam jih, to se vše.)

Miklavžev večer v Košani.

Zvoni rožlja po ulicah košanskih, kaj to nekaj čudno je? Trupna otrok, ženča velika, v sprevodu se ponika. Pred množico častiti starček stopa; s palico zakrivilo in brado vso že sivo.

Na strani pa angeljna sta krasna dva kod da priča sta iz janoga neha. Pri njih stopica mlad menih, zamužljen v svetost — on je tih. Ali glej to vse godi se, v siaju čudne luči:

Kaj to je? — To so od luciferja rasi dečje oči. Kamor pogled njegov zabliska se vse ženice in dekleta zavrišče.

On ženil bi se rad, a v tem nobene noče zbrat. Ko pa pride v hišo — kako lepo, on varje vso družico to.

Otroci tam klečijo in molijo tako — Bog se nas usmili — da v košaro luciferjevo; ne pojdemo.

A ženice in dekleta te košanske, maste, moliti niso znale tri očenase krafke

zato pa lucifer jih nališal je, da se danes so vse črne klaste. To krasno bilo je — Kar drugačka v Košani se zgodilo je

brez potrebe.

že telegram prinese iz žensko sredce. Drugo še povedal bom marsikaj — ma adijo — nasvidenje še kedaj

LUCIFER.

Lepi, mladi in bogati.

Jih lepih ni na svet, Kot je Kobjeglayskih par deklet. »Profum«, »žajfa«, res od njih diši. Po licah jim pa, šop »ricote« visi. Sobota pride, to njih je dan. Ker v nedeljo bo gojla popoldan. Prileti jih fantov ved Izmed vših le en sam je, steče. Prične se smeh in klepet. Iz ust teh par deklet. Kadar fantič ž njimi govorit Dobrot si polem na vseh viž. Kadar greš pa od ondot. Te opravljajo povsod. Kinč in lep njih je bogat. Zato pa fantič za njih ni vaš. Če bošte klepetala še naprej, Vam bo Cuk povedal še eno, dvej.

Dostavek

k pismu iz Sežane na 5. strani

Oj ve deklice »zauberne«, zakaj tako ravnat? zakaj ste tak zaljubljene, ko fantov ne poznate?

Pomislite, pomislite, da fantje domačini te všeč čedne zgodbice si hranijo v spominu! Ko boste kdaj zapuščene od vaših fantov z juga, pomislite, da kakšna bo teh vaših del zasluža!

Poslušajte vsaj ta nasvet, ki Cuk vam ga podaja: Ce boste ga poslušali, zdaj v zadnjic vam nagaja.

On pravi, da će hočete ljubimkovati z njimi, vsaj plat načute se, imate čas po zimi.

Ce nočete me slušati, pa le snadljavajte, a da vas Cuk bo spet izdal to tudi dobro znajte.

Policemen

Bela golobica.

Amica draga Ti
Tvoje zapeljive oči
Tvoje drobno telo
Za Trebušnika ne bo.
O ti presneta mreža z etamina.
Kako si bila ti fina
Kako sem se kosala,
Da sem se vlovit dala.

ČUKOV KOLEDAR - je izšel

in stane L. 3.20, po pošti
3.50, za inozemstvo L. 4.-

**Naročila sprejema uprava
Čuka v Gorici via C. Favetti 9.**

Pravijo.

Pravijo, da je dejal Dr. Slavik pri sodni razpravi dr. Bitezniku: »G. doktor, morete li Vi dokazati s kakim dejanjem ali s kako okolnostjo, da bi bil jaz podkupljen od katerikoli banke?« — Dr. Biteznik: »Jaz nisem očital Vam, da ste bili podkupljen, nego samo Vaši stranki. Sicer bi moral reči, da ste bili Vi podkupljen, ne pa, da ste bili podkupljene.« — Dr. Slavik: »G. doktor, Vi imate menda svojo posebno slovensko slovinco, oziroma jih imate dve, eno za nazadno čobo, drugo za posebno kritične prilike; saj v svojem pismu z dne 7. februarja mi piše: Nisem mislil trdit, da bi bili Vi podkupljeni. — Tako g. sodnik, sedaj vidite, koliko vere zaslужijo besede, takega moža.«

Po razpravi je pa Čuk na palci domov grode ujet slučino tele besede: Dr. Slavik dr. Bitezniku: »No gospod doktor, ali ste bili danes obsojen ali obsojeni.« — Dr. Biteznik: »Oh, obsoje je prav.« — Dr. Slavik: »No, vidite, zdaj se v tem vprašanju popoloma strinjava.«

Pravijo Sežanci, da se gospodični M. K. in M. Č. zelo hudujeta, ker nista dobili za sv. Miklavž darila, katerega sta željno pričakovali.

Pravijo, da so nekatera dekleta iz Maribora 20 ur neprestano spale brez

jedi in pičje od prireditve Miklavzega večora v Narodnem domu, in se danes se ne počutijo zdrave radi začutjenega spanja.

Istotam pravijo, da je eni gospodini ostal en rudeč svilen trak od Miklavzovega venčka. Ali Cuk ji svetuje, naj si ga prihrani za drugo leto, ker se bodo gotovo podražili.

Listnica uredništva.

Na polna usta povemo tode: Kdor hoče, dje se kak »Pravijo« priobči v Cuk, ta mora biti na list naročen. V nasprotnem slučaju mu bodo vrata v Cukove kolone zaprta.

Povir. Osobno žaljivo, bilo bi kaznivo. — Kostanjevica. Premalo zanimivo, če punca Santa isče; to dela vsaka. — F. B. V. Vas ne razumem, ali ste neumni vi, ali Cuk na palci ali pa oba. — Vosče. Slo je po doleni in počez v koš. — Schneberg. Po slabo pisano. — Ubeljsko. O dekle teh žaljivo. — Log pri Kanalu. To potnič. — Rozenatal. Vaša pesem je pre malo lepa in prenezanimiva. Odložili smo jo. — Tonček. Kdo pa naj to berre? Mi že ne. Morda Sova na metli. — Sempeter. Ne priobčimo. — Budanje. Zakaj nismo priobčili, danes ne vemo več, ampak vzrok, ki ga navajate vi, gotovo ni bil.

Trgovina z manufakturo**ŠKODNIK ANTON**

Gorica - Via Seminario 10 - Gorica

Le zadovoljnost k pravi steči vodi!

Zapomni si, nevesta, to resnico, in preden sežeš ženinu v desnico, previdna pri nakupu bale bodi!

Blago po nizki ceni, zadnji modi predaja za deželo, za Gorico pri semenšču v hiši z desetico trgovca Škodnik Anton, znan povsodi.

A to se tiče tudi tebe, mati, in tebe, žena, ženin, fant, deklina,

trgovca ki kupuješ mnogo blagat cefiria, oksforda in etamina! „Sem zadovoljen z blagom!“ vsak poreči in zadovoljnost ključ je že do streče.

Manufakture, perilo, izdelane obleke, pisarniške po
trebščne in papir
po cenah brez konkurence
kupite pri dobroznani tvrdki
BRATJE MOSE
Via Rastello 7 - GORICA - Via Rastello 7

milo pridne gospodinje

Širite „Čuka na pal’ci“.

Čukov Koledar za leto 1925 je izšel
koncem novembra t. l.

IVAN TEMIL - Gorica
Via G. Carducci štev. 6
BRUSAR in NOŽAR

V delavnicu so nameščeni delavci - specijalisti za
brusarska dela, kakor tudi za popravljanje vseh
operacijskih predmetov it. t. d.

Nožarnica „SOLINGEN“

Prodaja tudi toaletne predmete

V zalogi se nahajajo najboljši, pristni in garantirani **kamul-**
osle bergamaške za brušenje kos. - **Delavnica** na elek-
trično gonilno silo z bogato zalogo predmetov, kakor nožev,
sploh vseh rezil.

Brusi brivne in žepne nože, škarje,
mesarske in knjigoveške ter vse druge nože
in rezila.

Z A I Z V R Š E N A D E L A J A M C I .

POSEBNOST: Zepne električne žarnice iz
najboljših tovaren.

AKO ŽELITE NAKUPITI DOBRO BLAGO IN ELEGANTO IZGOTOVljENE OBLEKE PO NAJNIZJI CENI,
OBRNITE SE EDINO NA DOMAČO TVRDKO

ANDREJ MAVRIČ

Via Carducci 3 -- GORICA -- Via Carducci 3

Tam dobite blago po sledеčih cenah:

Družinsko platno 150 cm.	od L 8.-	naprej
Madonna 150 cm.	" 8.-	"
Madonna 80 cm.	" 3.50	"
Medapolan Reclam 80 cm.	" 3.-	"
Sposalizio 80 cm.	" 4.50	"
Kuhinjske brisače	" 1.90	"
Prtiči	" 2.50	"
Brisače	" 3.-	"
Odeje volnene	" 34.-	"
„ finejše vrste	" 65.-	"
Koltre	" 50.-	"
Posteljna pregrnjala bela in barvava	" 25.-	"
Gradl za postelje	" 3.20	"
Zephir za srajce	" 3.-	"
Perkali rožasti	" 3.20	"

Krminske za srajce	od L 3.50	naprej
Saten črn in barvan	" 5.50	"
Naglavne rute	" 2.50	"
Panama za srajce boljše vrste	" 4.80	"
Popelin za ženske obleke	" 14.50	"
Volna fina Gaberden	" 28.-	"
Moške hlače	" 14.-	"
srajce	" 15.-	"
spodnje hlače	" 9.-	"
Ženske srajce	" 8.-	"
Zamet moški	" 9.-	"
Hlačevina	" 4.-	"
Moške obleke	" 60.-	"
Obleke za birmance	" 30.-	"
Izgotovljene štramace	" 50.-	"
Velika izbera moškega sukna	" 10.-	"

Velika izbera kožuhovine po tovorniških cenah.

**Velika krojačnica, katera sprejme vsako naročilo ter
ga izvrši točno in po zmernih cenah.**

Za vsako naročilo se jamči.

Za obilen obisk se najtopleje priporoča udani

Andre Mavrič - Trgovec.

Manufakturma Trgovina ter Trgovina z izgotovljenimi oblekami
in krojačnica tvrdke

Struchel & Paludetto

se je iz Šolske ulice (Via Mamelli) preselila na
CORSO GIUSEPPE VERDI 7 tisk sadnega trga!

Obenem se sl. občinstvo obvešča, da se je zaloga spopolnila z vsakovrsnim
suknoma domaćim in inozemskim za gospode in gospe.

Cene tako nizke, da se ni boli konkurenca.

Tvrdka Struchel & Paludetto.

Nova trgovina z raznim blagom.

Velika zaloga (kanine (močko in ženko blago) usnjce, maje, nogavica, razne
obleke, ter krama; dežniki, čevlji, klobuki, kape; nadalje: posoda, porcelan,
steklo, šipe, (češko blago), svetilke, električne priprave ter žarnice najboljših znank.

Misarske, Žolske in pisarniške potrebnosti L. I. d.

Vse po konkurenčnih cenah.

Priporoča se slav. občinstvu

F. Prencis, Solkan
na glavnem trgu.

Krema maršala

zr. kakov. in žlico
L. 12.— liter (steklenica).

Elixir China alla Coca e Kola

močan, očivi želodčevje L. 16.— lit.

Marsala Trapani Superiore

L. 5.— liter.

Tromil Torino, Tromil mli

L. 5.— liter.

Fini šumak, Šampunec tri zvezde

L. 10.— steklenica 2/1.

Zganje iz tropin

L. 10—11 liter.

Raznilikerji, Fernet, Bitter,

po konkurenčnih cenah.

Zgalnica likerjev v Goriči

by St. Antona starega 31. 7.

POPOLNA VARIO HALOŽEN

DEMAR V JUGOSLAVIJI

Ljubljanska posojilnica

r. s. n. o. n.

v novopreuredjenih prostorih

v Ljubljani

Mestni trg. štev. 6

sprejema vloge na hranilne knjižnice in tekoči račun, jih obrestuje

po 8%.

ter jih izplačuje takoj brez odpovedi in brez odškoda. Večje hranilne vloge z odpovednim rokom.

Obrestuje tudi vloge po dogovoru,

po 8%.

VELIKE ZALOGE PO ZNIŽANIH CENAH (AL RIBASSO)

Izredno prodaja na račun tovarnarjev

VIDEM - Via Savorgnana 5 - UDINE na vogalu
via Cavuor.

Sedaj kupujejo vsi v trgovini „AL RIBASSO“

Ugodne cene, trajnost blaga in velikanska izbera vsakovrtnih predmetov sestavljajo važnost našega razprodajanja, ki se vedno višje povspenja in prekaša vsako konkurenco.

Svojim cenj. odjemalcem želimo srečne in vesele božične praznike ter jih obenem obveščamo, da v dobi od 20. do 30. t. m. pričnemo navadno konecletno prodajo blaga za polovično ceno, vštevši velik „štok“ pletenin vsake vrste, vedno s 50 % popustom resnične vrednosti. Svetujemo svojim cenj. odjemalcem, da uporabijo to izredno in ugodno priliko.

Velika zaloga paleto-plaščev za gospode in gospe, oblek za lovce, izgotovljenega perila, platnenega in cvrnastega v vseh visočinah. Prti, brisače, servijeti, pletenine „Fiandra“ iz platna in tkanine, tepahi, corsie iz juta in kako, zagrinala, pregrinala za mobilijo, odeje, koltri, platno v vseh visočinah, opreme za neveste, celotne opreme za restavracije, zavode, izgotovljeni štramaci iz žime in lanu.

Če blago ne ugaja, naj si bo vsled kvalitete ali cene se vzame nazaj.

Na debejo in drobno!

Posebni popusti za razprodajalce.

STALNE CENE

Stalna izložba z zaznamovanimi cenami.